

[Svend Åge Petersen]

Så skal vi lige huske, at det selvfølgelig er kedeligt for den, der skal betale denne renteaftgift, men vedkommende, som jo, tror jeg kan sige, næsten 100 pct. vil køre sit lån på en variabel pengeinstitutrente, vil allerede nu have mærket og de næste par måneder få forstærket fordelene af, at vedkommende har et lån med variabel rente. Dermed tror jeg roligt jeg kan sige, at renteaftgiften er der blevet mere end kompenseret for. Derfor tror jeg slet ikke på, at de hundredtusinder, som via avisernes forsider måske i dag er blevet nervøse, skal være det, for det er der ingen grund til.

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Den konservative ordfører har store forventninger til et rentefald. Nu er det jo sådan, at det ikke er regeringen alene, der bestemmer renteutviklingen. Det spiller jo også i høj grad en rolle, hvilken udvikling der sker i hele den internationale økonomi, og der er en lang række andre faktorer. Det er ikke disse to lovforslag, der alene er afgørende for renteutviklingen.

Jeg vil godt spørge den konservative ordfører, når vi nu har hørt den påstand to gange under indlægget, at renten allerede er faldet med et par procent: forholder det sig ikke sådan, at vi har oplevet en rentestigning i det sidste halve år og ikke et rentefald?

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Det er jo altid kærkomment som medlem af et af regeringspartierne at få lov til at tale om rentens udvikling her i landet, især hvis man har en hukommelse, der er længere end et halvt år, hr. Bakholt. Jeg kan huske de 21½ pct., og så kan vi lade det ligge. Jeg kan også huske de 9 pct.

Så er det rigtigt, at der i foråret var en rentestigning, lige så vel som det er rigtigt, at denne rentestigning nu har ændret sig til et rentefald. Og det tror jeg ganske simpelt er, fordi folk er blevet klar over, at her ville komme noget, som ikke ligefrem lagde op til forøget gældsætning. Og det er jo egentlig denne udvikling, vi ønsker med dette indgreb.

Bente Nielsen (V):

Jeg skal holde mig til at kommentere ændringsforslagene, først og fremmest de ændringsforslag, der er stillet til lovforslag nr. L 10 om realkreditlån.

Der har i de seneste dage været en del diskussion i pressen og vel også herinde om, hvordan overgangsreglerne var, og hvem der blev ramt, og der har været en udbredt forvirring om de regler, der kommer til at gælde.

Af lovforslagets § 3, stk. 2, fremgår det, at lån til ejerskifte kan ydes efter de hidtidige regler på grundlag af skriftlige aftaler om ejerskifte, der er indgået senest den 6. oktober 1986. Det er jo den overgangsregel, som vi plejer at benytte, når vi ændrer realkreditloven, og den betyder kort sagt, at alle, der har skrevet under på en slutseddel senest den 6. oktober 1986 om ejerskifte, kan belåne efter gamle regler.

Så har vi arbejdet i udvalget med forskellige eksempler på, hvad folk kunne gøre, og det viser sig jo rent faktisk, at der er mange fornuftige folk til her i landet, som tænker sig om, når de overvejer at flytte fra én blig til en anden. De går ud og køber en ny bolig, men forinden får de selvfølgelig vurderet deres gamle bolig og får et lånetilbud i en realkreditforening for nu at se, hvad de måtte have råd til at købe i stedet for. Det vil altså sige, at de kan komme i den situation, at de den 6. oktober har købt en ejendom, men endnu ikke har fået solgt deres gamle, og det synes vi egentlig ikke er helt retfærdigt, for de har jo i virkeligheden handlet meget fornuftigt ved at tænke sig om.

Derfor har vi ud over den overgangsregel, jeg har citeret, lavet en overgangsregel, således at de folk, som har købt en ejendom pr. 6. oktober 1986, og som er i færd med at sælge deres gamle, og som har indhentet et lånetilbud på den gamle ejendom, også kan få den gamle ejendom belånt efter de gamle regler. Der får vi altså hjulpet en hel række mennesker, som opfører sig meget fornuftigt, og det synes jeg er en god ting.

Vi får yderligere to grupper med her, som stadig væk kan belåne efter gamle regler. Den første er dér, hvor der heller ikke har ligget en skriftlig aftale den 6. oktober 1986, men hvor man har fået et lånetilbud og i forbindelse hermed har indgået en kurskontrakt med et pengeinstitut. Hvis den forudsætning